

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3Csp/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620200808
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8620200808.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcov X./ X. O., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/X, XXX XX X. a X./ P. O., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/X, XXX XX X. zastúpených Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov proti žalovanému Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, G.: XX XXX XXX právne zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, Bratislava o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.040,40 eur s príslušenstvom a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.040,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.040,40 eur od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplata sumy 3.040,40 eur z a s t a v u j e .

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX uzatvorenej medzi žalobcami v 1. a 2. rade a obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO:00 151 653 v bode 2, časti II. Záverečné ustanovenia v znení: „Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely Úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou súčinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách“, j e n e p r i j a t e ľ n o u z m l u v n o u p o d m i e n k o u .

III. V časti o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovanému náhradu trov konania proti žalobcom n e p r i z n á v a .

IV. V časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky žalobcovia m a j ú n á r o k n a náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia dňa 15.05.2020 podali na tunajšom súde žalobu, ktorou sa domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať im bezdôvodné obohatenie vo výške 3.040,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.040,40 eur od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplata sumy 3.040,40 eur a aby určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o

splátkovom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX v bode 2, časti II. Záverečné ustanovenia tak ako ju v žalobe citovali je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

2. Žalobu odôvodňovali tým, že s právnym predchodcom žalovaného, Slovenskou sporiteľňou, a.s. uzavreli dňa 16.02.2007 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXX na základe ktorej bol im poskytnutý úver vo výške 170.000,-Sk, ktorý sa zaviazali splatiť v 119 mesačných splátkach po 2.508,-Sk. Konečná splatnosť úveru bola dňa 20.01.2017 a výška RPMN bola 13,67 %. Tvrdili, že dňa 24.03.2017 bola pohľadávka postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. Podľa žalobcov predmetná zmluva, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou s spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti podľa § 4 ods.2 písm. a/ a g/ zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto úver z nej bol bezúročný a bez poplatkov a nakoľko naň doposiaľ uhradili 8.749,40 eur, ako to vyplýva z podania žalobcu (tu žalovaného) zo dňa 11.09.2019 vo veci sp.zn.5Csp/4/2018, došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na ich úkor vo výške 3.040,40 eur (8.749,40 eur - 5.709,36 eur), ktoré preto v zmysle § 451 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka žiadajú vydať. Podľa žalobcov zároveň predmetná zmluva o splátkovom úvere obsahovala v bode 2, časti II. záverečné ustanovenia neprijateľnú zmluvnú podmienku, v súvislosti s čím citovali stanovisko Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 24.1.2017, že je neprijateľné, aby bolo na strane spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe namietol, že žalobcovia nijako nepreukázali, nekonkretizovali ani nešpecifikovali plnenia, o ktoré sa mal na ich úkor obohatiť a ktorých vrátenia sa voči nemu domáhajú v tomto spore. Ak v žalobe poukázali na plnenia, ktorých rozpis predložil žalovaný v spore sp.zn.5Csp/4/2018, tak jedná sa o plnenie zaplatené v prospech jeho právneho predchodcu, nie v jeho prospech a nakoľko on od žalobcov žiadne z týchto plnení neprijal, nemohol sa na ich úkor bezdôvodne obohatiť. Podľa žalovaného

-3-

3Csp/34/2020

zodpovednostný záväzkový vzťah z bezdôvodného obohatenia vzniká podľa zákona len medzi tým, kto sa na úkor druhého bezdôvodne obohatil a tým, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo, pričom poukazujúc na rozhodnutie NS ČR sp.zn.28Cdo/1856/2012 zo dňa 4.10.2012 tvrdil, že nie je pasívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku titulom vydania bezdôvodného obohatenia, keďže postúpená mu bola pohľadávka z úveru a nie povinnosti vyplývajúce z daného zmluvného vzťahu. Čo sa týka neprijateľnosti zmluvnej podmienky, aj tu je podľa neho žaloba nedôvodná, nakoľko v nej absentuje opísanie rozhodujúcich skutočností. Žalobcovia len stroho odkazujú na priloženú prílohu a stanovisko komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách týkajúce sa inej, so sporom nesúvisiacej spotrebiteľskej zmluvy. Nepreukázali podľa neho značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v napadnutom vyhlásení, ktorého vyslovenia neprijateľnosti sa domáhajú, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby. Bránil sa tiež tým, že on úverovú zmluvu nekreoval, zmluvné dojednania nedojednával, zmluvu so žalobcami neuzatváral, preto nie je dôvod domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky voči nemu. On len prevzal nárok od svojho právneho predchodcu vrátane všetkých súvisiacich práv spojených s pohľadávkou od jeho právneho predchodcu zmluvou o postúpení pohľadávok, preto neprichádza do úvahy, aby súd určil neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky. Aj tu namietol nedostatok svojej vecnej pasívnej legitímácie s tým, že vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky voči nemu by malo význam iba za predpokladu, ak by zmluvnú podmienku dojednal priamo on a malo by to význam v tom smere, aby pre neho platil zákaz jej ďalšieho používania. Žalobu navrhol zamietnuť v celom rozsahu.

4. Žalobcovia, ktorí uznesením zo dňa 16.06.2020 boli postupom podľa § 167 ods.3 CSP vyzvaní písomne sa vyjadriť k vyjadreniu žalovaného k žalobe písomnú repliku nepodali.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktoré sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil právny zástupca žalovaného, ktorý ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní pracovnou zaneprázdnenosťou a nenvyšovaním trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania, o jeho odročenie nežiadal.

6. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní tvrdiac, že uvádzané dôvody neúčasti právneho zástupcu žalovaného nie sú vážnymi dal na zváženie súdu, či nie sú splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Súd po tom, čo uviedol dôvody, pre ktoré v konkrétnych okolnostiach tu súdnej veci nebolo možné ani o časti žaloby rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného rozhodol, že

pojednávania vykoná v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného (§ 180 CSP), nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

7. Následne pred otvorením pojednávania právny zástupca žalobcov uviedol, že čo do povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie berú žalobu žalobcovia späť. Čo do určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky na žalobe trvajú z dôvodu, že nie je vylúčené, žeby si túto zmluvnú podmienku mohol žalovaný uplatňovať aj v súčasnosti. Táto zmluvná podmienka

-4- 3Csp/34/2020

podľa žalobcov je spôsobilá založiť výraznú nerovnováhu v prospech veriteľa, poukazuje sa v nej napríklad na zverejnenie, avšak nie je to nijako bližšie špecifikované a konkretizované, je to nerovnovážne a neprijateľné ustanovenie. Zároveň z iných konaní je im známe, že žalovaný aj v prípade neúspechu v súdnych konaniach alebo po späťvzati žaloby voči spotrebiteľom naďalej pohľadávky mimosúdne vymáha, považuje ich za dôvodné, pričom svoje nároky opiera o zmluvné dokumenty, ktoré podľa neho boli záväzné pri podpise spotrebiteľskej zmluvy. Je teda podľa nich dôvodné sa domnievať, že aj v súčasnosti je kedykoľvek možné, že sa žalovaný bude voči nim hoci aj mimosúdne domáhať nárokov, ktoré opiera o vznik povinnosti žalobcov, ktorá by mala mať pôvod práve v Sadzobníku poplatkov, úverových podmienkach alebo iných dokumentoch. Práve žalovaná zmluvná podmienka môže byť žalovaným používaná pri realizácii nekalých obchodných praktík, preto by mala byť vyhlásená za neprijateľnú, aby ju žalovaný do budúcnosti nemohol voči žalobcom aplikovať.

8. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia svoju žalobu vzali pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.040,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.040,40 eur od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia sumy 3.040,40 eur späť, a to skôr, než sa začalo pojednávanie, postupujúc podľa § 145 ods.2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcami bez ďalšieho zastavil. Predmetom posúdenia tak ostala tá časť žaloby, v ktorej žalobcovia žiadali určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve.

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalovaného, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcami a na návrh žalovaného tiež oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Svidník sp.zn.5Csp/4/2018, keď vykonanie žiadneho z dôkazov nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

10. Nebolo sporné, že dňa 16.02.2007 žalobcovia uzavreli so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou písomnú zmluvu označenú ako „Zmluva o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXXX“, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového splátkového spotrebného úveru vo výške 172.000,-Sk (5.709,35 eur). Podľa zmluvy žalobcovia sa zaviazali splatiť tento úver v mesačných splátkach, ako počet splátok je v zmluve uvedený počet 119, ako výška splátky je v zmluve uvedená suma 2.508,-Sk a splatnosť splátok je mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci počnúc prvou splátkou splatnou dňa 20.03.2007. V zmluve je uvedený deň konečnej splatnosti úveru 20.01.2017. V zmluve je uvedená RPMN 13,67 % a úroková sadzba premenlivá 11,60 % p.a. v deň uzatvorenia úverovej zmluvy. Nebolo sporné, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou.

11. Nebolo tiež medzi stranami sporné, že pohľadávka banky z úverovej zmluvy bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2017 postúpená na žalovaného, ako to vyplýva aj zo žalobcami predloženého oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 31.03.2017 (čl.5 spisu) a tiež zo zmluvy o postúpení pohľadávok č.0258/2017/CE uzavretej medzi bankou a žalovaným dňa 24.03.2017 nachádzajúcej sa na čl.12 až 16 spisu Okresného súdu Svidník 5Csp/4/2018, ktorý bol na návrh žalovaného pripojený a na pojednávaní jeho obsah oboznámený. Z uvedeného spisu zároveň súd zistil, že žalobou podanou na tunajšom súde dňa

-5- 3Csp/34/2020

17.01.2018 sa žalovaný (tam ako žalobca) domáhal na žalobcov (tam žalovaných) zaplatenia sumy 1.936,17 eur s prísl. titulom nárokov z tu posudzovanej zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX postúpených mu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2017, pričom rozsudkom zo dňa 05.06.2020 bolo o tejto žalobe rozhodnuté tak, že čo do zaplatenia sumy 25,-eur konanie bolo zastavené a vo zvyšku žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že predmetná zmluva, ktorú súd právne posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosť podľa § 4 ods.2 písm. g) zákon ač.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda správny údaj o RPMN, lebo v zmluve uvedená bola RPMN 13,67 %, avšak správna výška RPMN predstavuje 14,18 %. Tak podstatný rozdiel vo výške RPMN podľa záverov súdu zrejmých z odôvodnenia predmetného rozsudku má ten istý dôsledok ako neuvedenie RPMN a preto je v zmysle § 4 ods.2 písm. g) zákona

č.258/2001 Z.z. predmetný úver bezúročný a bezpoplatkov a keďže žalovaní zaplatili celkom sumu 8.749,40 eur a teda istinu úveru 5.709,36 eur zaplatili, žalobca nemá nárok na žiadne ďalšie plnenie a preto súd žalobu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.08.2020 a opravné uznesenie súdu zo dňa 05.11.2020, ktorým sa opravilo záhlavie predmetného rozsudku nadobudlo právoplatnosť dňa 09.11.2020.

12. V tu súdnej veci žalobcovia, po čiastočnom späťvzati žaloby čo do vydania bezdôvodného obohatenia titulom preplatené sumy úveru žiadali určiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v bode 2 časti II. Záverečné ustanovenia predmetnej zmluvy o splátkovom úvere.

13. V predmetnej časti II- Záverečné ustanovenia bod 2 Zmluvy je uvedené, cit „Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely Úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou súčinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách.“

14. Súd sa po vykonanom dokazovaní stotožňuje s názorom žalobcov, že jedná sa v danom prípade o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a preto žalobu v tejto časti považoval za dôvodnú.

15. Podľa § 53 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 16.02.2007 (kedy bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

16. Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka v znení k 16.02.2007 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení k 16.02.2007 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon

-6-

3Csp/34/2020

priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Tu posudzovaná úverová zmluva, ako aj priamo v nej obsiahnuté a predformulované dojednanie v časti II bod 2 majú povahu vopred bankou predtlačeného formulára. Žalovaný nepreukázal, ani netvrdil, že by predmetná zmluvná podmienka bola so žalobcami individuálne vyjednaná.

19. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcov, že predformulované ustanovenie časti II bod 2 zmluvy, ktorého obsah žalobcovia zjavne nemohli ovplyvniť ani zo zmluvy vylúčiť (opak preukázaný žalovaným nesúcim v tejto časti dôkazné bremeno nebol) spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z hľadiska posúdenia či ide alebo nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku nie je podstatné, či sa žalobcovia mohli s daným ustanovením vopred oboznámiť (predformulované tlačivo zmluvy si prečítať), podstatné je, či mohli alebo nemohli ovplyvniť jeho obsah (podporne viď § 53 ods.2 OZ v znení účinnom po novele uskutočnenej zákonom č.568/2007 Z.z.)

20. Aj podľa článku 3 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

21. Žalobcovia ako dlžníci, ktorí mali záujem o poskytnutie úveru sa takto podpisom zmluvy stali viazaní aj predmetným dojednaním v zmysle ktorého mali vyhlásiť, že sa oboznámili so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých

sa Bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasia s nimi a zaväzujú sa ich dodržiavať s tým, že pre účely Úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou súčinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006. Ďalej podľa sporného dojednania mali vyhlásiť, že boli Bankou informovaní o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách.

22. Ak banke z ustanovení v tom čase účinného § 37 ods.2 zákona o bankách ako aj zákona č.258/2001 Z.z.o spotrebiteľských úveroch jasne vyplývali informačné povinnosti pred uzavretím zmluvy, je neprijateľné, aby na spotrebiteľa bolo štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa. Priemerný spotrebiteľ ani nemusí byť znalý povinností, ktoré veriteľovi ukladal tu zákon o bankách, preto predformulované ustanovenie o splnení si informačných povinností veriteľa a oboznámení so s ďalším množstvom dokumentov ktoré majú byť súčasťami zmluvy je neprijateľnou podmienkou, ktorá má za následok, že na

-7-

3Csp/34/2020

spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia so zmluvnými podmienkami, ktoré má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde či u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku uvedenej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že taká zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv, resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem, že sa nemôže dovoliavať súdnej ochrane, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, nakoľko prehlásil, že bol s nimi oboznámený a vyslovil s nimi súhlas. Teda spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom.

23. Predmetná zmluvná podmienka je z uvedených dôvodov neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods.1 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase).

24. Podporne súd poukazuje aj na novelu uskutočnenú zákonom č.568/2007 Z.z., ktorou bolo novelizované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka tak, že v odseku 4 sa demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok rozšíril aj o písmeno l) podľa ktorého za neprijateľné podmienky považujú sa aj ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana (t.j. dodávateľ).

25. K obrane žalovaného, že on predmetnú úverovú zmluvu nekreoval, zmluvné dojednania nedojednávával a zmluvu so žalobcami neuzatváral a preto nie je dôvod domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky voči nemu a že preto nie je pasívne vecne legitimovaný súd uvádza, že táto obrana neobstojí hneď z viacerých dôvodov. Nemožno predovšetkým opomenúť, že bol to práve žalovaný ako postupník pohľadávky, kto sa na žalobcoch žalobou o plnenie vo veci 5Csp/4/2018 preukázateľne domáhal plnenia zo zmluvy, ktorej súčasťou bola práve daná neprijateľná zmluvná podmienka. Ak v zmysle § 298 Civilného sporového poriadku mohol súd v predmetnom konaní, ktorého stranou bol práve žalovaný aj bez návrhu vysloviť neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky, nemá logiku záver o nedostatku vecnej pasívnej legitimácie žalovaného v tomto samostatnom konaní.

26. K obrane žalovaného o nedostatočnom odôvodnení žaloby čo do určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky súd uvádza, že ani táto nie je dôvodná. Žalobcovia v žalobe hneď po citácii generálnej klauzuly v § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka definujúcej neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve uviedli, že predmetné ustanovenie je práve takou neprijateľnou zmluvnou podmienkou. To sa nedá chápať inak, ako tak, že znenie danej podmienky je podľa nich rozporné s danou generálnou klauzulou, s čím ako súd uviedol sa stotožňuje. Pre požiadavku zdôvodnenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky zákon žiadne ďalšie osobitné kritériá, ktoré by žalobca žalujúci neprijateľnú zmluvnú podmienku mal tvrdiť a preukazovať nestanovuje, pričom je vecou súdu posúdiť, či sa o neprijateľné dojednanie jedná alebo nie. Ak v zmysle § 298 CSP súd v tam uvedených prípadoch môže určiť neprijateľnú zmluvnú podmienku aj sám, aj bez návrhu a teda aj vtedy, ak strany k neprijateľnosti zmluvnej podmienky neuvedú vôbec žiadne zdôvodnenie, potom je zrejmé, že aj v konaní, kde sa spotrebiteľ sám domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky tvrdiac jej rozpor s generálnou klauzulou a poukazujúc na posúdenie obdobných zmluvných podmienok v iných prípadoch (viď žalobcami predložené stanovisko Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri MS SR) súd pri rozpore zmluvnej podmienky s generálnou

-8-

3Csp/34/2020

klauzulou v zákone nemôže konštatovať nedostatočné zdôvodnenie jej neprijateľnosti. Súd pripomína povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (článok 6 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

27. V súvislosti s námietkami žalovaného súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.20Co/41/2016 zo dňa 27.04.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp.zn.9C/2/2014 vo výroku, ktorým rovnaká zmluvná podmienka v zmluve Slovenskej sporiteľne, a.s.bola určená za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti. Podľa krajského súdu ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Uvedenými zmluvnými podmienkami sa na spotrebiteľa taktiež neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru podľa zmluvy v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. Súhlasil s názorom súdu 1. inštancie, že predmetné ustanovenie VOP neprijateľným spôsobom prenáša dôkazné bremeno na žalobcov. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie z 24.03.2014, č.SK/0207/99/2014, ktorým žalovanému bola uložená pokuta 10.000 Eur pre porušenie zákazu upierať spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách tým, že dojednal so spotrebiteľmi zmluvy, ktoré okrem iného obsahujú totožné vyhlásenie dlžníka ako v prejednávanom prípade.

28. Aj vzhľadom na uvedený právoplatný rozsudok vydaný v konaní proti Slovenskej sporiteľni, a.s. a vzhľadom na §53a Občianskeho zákonníka podľa ktorého povinnosť zdržať sa používania takej podmienky má aj právny nástupca dodávateľa nemôže obstať tvrdenie žalovaného o nedostatku jeho vecnej pasívnej legitímácie. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn.20Csp/139/2020 kde rovnako išlo o spor spotrebiteľa proti rovnakému žalovanému o určenie (aj) neprijateľnosti zmluvnej podmienky a kde bola takisto odmietnutá argumentácia žalovaného o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie čo do určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

29. Podľa § 529 ods.1 Občianskeho zákonníka námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

30. Uvedené podľa názoru súdu logicky platí aj pre námietky dlžníka vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve, z ktorej pohľadávka vznikla a nároky z ktorej si tu žalovaný na žalobcoch aj súdne uplatnil v konaní 5Csp/4/2018, nakoľko ustanovenie § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka je vyjadrením princípu, že postúpenie pohľadávky na základe zmluvy uzavretej medzi postupcom a postupníkom nemôže mať za

-9-

3Csp/34/2020

následok zhoršenie postavenia dlžníka. Preto je dlžník oprávnený voči postupníkovi uplatniť všetky námietky proti pohľadávke. Zákon vyžaduje, aby išlo o námietky, ktoré tu boli v čase postúpenia pohľadávky. Môže namietat' všetko čo vylučuje, obmedzuje jeho povinnosť splniť pohľadávku, teda to, že pohľadávka vôbec nevznikla, jej výška uvedená v zmluve o postúpení nezodpovedá jeho povinnosti, povinnosť zanikla, pohľadávka nie je splatná a pod. Z pohľadu jeho námietok to má ten dôsledok, akoby k postúpeniu pohľadávky vôbec nedošlo. Preto podľa názoru súdu v prípade žalobcov ako dlžníkov ide tu o právo, ktoré je s postúpenou pohľadávkou spojené.

31. Súd v súvislosti so svojim záverom o tom, že je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného podporne poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.2Cdo/125/2018 zo dňa 27.06.2019 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 72/2019 podľa ktorého právo spotrebiteľa domáhať sa na súde určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru zostáva zachované aj voči tomu, na koho dodávateľ postúpil svoju pohľadávku z úveru.

32. Ak zostáva zachované právo spotrebiteľa domáhať sa na súde voči tomu, na koho dodávateľ postúpil svoju pohľadávku z úveru určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, podľa názoru

súdu rovnako zostáva zachované právo domáhať sa učenia neplatnosti časti zmluvy v podobe určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, keď aj aktuálne účinné ustanovenie § 11 ods.4 súčasného zákona o spotrebiteľských úveroch (č.129/2010 Z.z.) spotrebiteľovi popri práve domáhať sa na súde určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou priznáva rovnako právo domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

33. Súd považuje za procesne prípustné určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Gramatickým a logickým výkladom predmetného ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že toto predpokladá situáciu, kedy súd určuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky tak na základe návrhu, ako aj z úradnej povinnosti. Keď je súd oprávnený vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky bez návrhu, tým skôr ju môže vysloviť na návrh spotrebiteľa. Je treba si navyše uvedomiť, že ust. § 137 CSP obsahuje len príkladný (použité slovo „najmä“), teda neuzavretý okruh typov žalôb, o ktorých je možné rozhodovať v civilnom sporovom konaní. Za tohto stavu je zrejmé, že niet dôvodu, prečo by súd nemohol rozhodovať o žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Nový Civilný sporový poriadok zakotvil síce osobitné konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach s osobitnou príslušnosťou súdov (§ 301, § 31 CSP), no to neznamena, žeby konkrétny spotrebiteľ nemal právo, aby súd určil neprijateľnosť podmienky v jeho konkrétnej veci s cieľom dosiahnuť právnu istotu. Určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok má pre spotrebiteľa význam aj z hľadiska prípadnej možnosti uplatnenia nárokov vyplývajúcich z porušenia jeho práv (napr. nárok na primerané finančné zadosťučinenie).

-10-

3Csp/34/2020

34. Ani ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka v tomto smere nepredstavuje prekážku určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnej veci spotrebiteľa, ktorá už bola určená ako neprijateľná v individuálnom spore iného spotrebiteľa (podporne k tomu viď napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.6Co/114/2017).

35. Zo samotného zákonného ustanovenia (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 298 ods. 1 CSP, § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa) vyplýva priamo právny záujem žalobcov ako spotrebiteľov na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov zmluvy.

36. Keďže úver zo zmluvy tu už bol vrátený, súd sa musel zaoberať aj tým, či vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmysle žalobného návrhu tu má opodstatnenie a žiadaný právny dopad na strany sporu, nakoľko úverový vzťah mal zaniknúť splatením poskytnutého úveru s príslušenstvom žalobcami, pričom došiel k záveru, že i tak je dôvodné určiť danú zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t.j. či tak činí pred vstupom do zmluvného vzťahu s dodávateľom, počas jeho trvania, alebo až následne (podporne pozri aj tu uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.6Co/114/2017). Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (porov. spojenie prípady C-154/15, C-307/15, C-308/15).21.

37. Prípustnosť žaloby o určení právnej skutočnosti (§ 137 písm.d/ CSP) tu možno vyvodit' z osobitného predpisu, a to z ust. § 3 ods. 3 a ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

38. Preto súd námietky žalovaného voči tej časti žaloby, ktorou sa domáhali žalobcovia určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky považoval za nedôvodné a preto žalobe v rozsahu, ktorý ostal predmetom konania po jej čiastočnom späťvzátí vyhovel.

39. Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, v danom prípade boli do jedného konania spojené viaceré samostatné nároky so samostatným skutkovým základom, ktoré mohli byť predmetom samostatných konaní, kde preto úspech a neúspech je podľa názoru súdu pri

-11-

3Csp/34/2020

každom nároku potrebné posudzovať samostatne (1./ vydanie bezdôvodného obohatenia, 2./ určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky). V prípade ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu strán, ďalej zväžiť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. októbra 2012, sp. zn. 3 M Cdo 11/2011).

40. Čo sa týka časti konania o vydanie bezdôvodného obohatenia, tam konanie zastavené bolo pre späťvzatie žaloby žalobcami nie pre správanie žalovaného, ale procesným zavinením žalobcov, preto v tejto časti nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému (§ 256 ods.1 CSP), priznať mu ho však súd nemohol z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 257 CSP).

41. Zo znenia ustanovenia § 257 CSP je zrejmé, že jeho aplikácia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter, čo potvrdzuje aj ustálená súdna prax (viď napr. R 34/1982). Použitie uvedeného ustanovenia, umožňujúceho súdu neuložiť neúspešnej strane sporu, resp. strane ktorá procesne zavinila zastavenie konania povinnosť nahradiť trovy konania úspešnej strane sporu, resp. strane ktorá zastavenie konania procesne nezavinila pritom nie je viazané na návrh, teda strana ktorá by inak mala povinnosť nahradiť trovy konania sa nemusí použitia uvedeného ustanovenia osobitne dovoliť. Ak súd existenciu výnimočných dôvodov hodných osobitného zreteľa zistí sám, tak ak má naplniť svoje poslanie strážcu spravodlivosti a vyváženosť, musí ho aplikovať aj bez návrhu.

42. Teória aj súdna prax sa zhodli, že k aplikácii ustanovenia § 257 CSP môže dôjsť aj z aspektov sociálnych, pričom okolnosti hodné osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní (k tomu podporne pozri napr. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Veľký komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 941 s.) Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, teda nielen strany sporu, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady dotknutá, pričom všímať si je treba aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964).

43. Žalobcovia na pojednávaní, pokiaľ ide o trovy časti konania o vydanie bezdôvodného obohatenia uviedli, že ako vyplýva z predložených dôkazov a nepopiera to ani žalovaný, k bezdôvodnému obohateniu reálne došlo, hoci nie zo strany terajšieho žalovaného, čo však oni explicitne z dôkazov, ktoré mali k dispozícii pri koncipovaní žaloby nemohli vedieť. Poukázali na to, že sú u nich dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by žalovanému nemala byť priznaná náhrada trov tejto časti konania. Uviedli, že toto bolo už tunajším súdom konštatované

-12-

3Csp/34/2020

aj vo veci 7C/47/2014, kde súd zamietol ich žalobu, ale žalovanej VÚB, a.s. nepriznal náhradu trov konania z dôvodu, že ako spotrebiteľia nežalovali zjavne bezúspešne, a že vzhľadom na ich nepriaznivú sociálnu situáciu nebolo možné priznať proti nim náhradu trov konania. Poukázali na to, že doposiaľ nemajú uhradenú pohľadávku judikovanú rozsudkom súdu zo dňa 6Csp/77/2016. Uviedli, že ich sociálne pomery neumožňujú im hradiť trovy konania bez toho, aby došlo k podstatnému zhoršeniu ich sociálnej situácie, nakoľko starajú sa o dve maloleté deti, majú minimálne dve exekúcie, ich príjem, keď žalobca v 1.rade pracuje len na čiastočný úväzok a žalovaná v 2.rade je opatrovatelka v domove dôchodcov neumožňuje im hradiť trovy konania.

44. Žaloba žalobcov podľa výsledku sporu nepredstavovala zjavne bezúspešné uplatňovanie práva, nakoľko tú by vôbec nemuseli podávať, ak by ich spotrebiteľské práva porušené neboli. Súd vyššie uvedené skutočnosti a ničím nespochybnené pomery žalobcov, zohľadňujúc, že žaloba tu nebola

zjavne bezdôvodná (v časti jej bolo vyhovené) premietol do záveru, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Tie spočívajú v nepriaznivých osobných, sociálnych a majetkových pomeroch žalobcov, okolnostiach veci a uplatneného nároku (keď samotná existencia bezdôvodného obohatenia a teda bezdôvodné zníženie majetku žalobcov je zrejmé z rozsudku vo veci 5Csp/4/2018). Uvedené skutočnosti bránia tomu, aby súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania. Nepriznaním náhrady trov konania žalovanému podľa názoru súdu nebude majetková sféra žalovaného, ako veľkej spoločnosti zaoberajúcej sa hromadným vymáhaním pohľadávok, ako je súdu známe z jeho činnosti, nijako významne zasiahnutá v porovnaní s tým, akým spôsobom by priznanie náhrady čo i časti trov konania mohlo zasiahnuť žalobcov.

45. Čo sa týka časti konania o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, tu boli žalobcovia plne úspešní, preto majú v zmysle § 255 ods.1 nárok na plnú náhradu trov tejto časti konania. V súlade s § 262 ods.1 CSP tak súd o nároku na náhradu trov konania tejto časti konania rozhodol vo výroku IV tohto rozsudku tak, že žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Svidník.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

-13- 3Csp/34/2020

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.